

Queridos diocesanos:

Utilizo en el título de este comentario una palabra muy amplia que engloba a todos los grupos de católicos que se asocian para conseguir un mismo fin en nuestra sociedad que se concreta en una formación religiosa permanente y una presencia significativa en las actividades culturales que aquí se desarrollan. La palabra asociación comporta el trabajo y los deseos de sus miembros que se unen en un conjunto para que las tradiciones católicas pervivan con el paso de los años y sus efectos sean más coherentes con las palabras y los gestos de Jesucristo. Eso mismo es lo que hemos aprendido en las orientaciones que la Iglesia ha propuesto en las distintas etapas de la vida cristiana.

En concreto estamos hablando de cofradías, hermandades, congregaciones y otros grupos de católicos que se reúnen habitualmente para un mejor seguimiento de Jesucristo. No nos referimos en este momento a las instituciones como parroquias, centros educativos, obras de las congregaciones religiosas... que tienen una similar pretensión. Reducimos el campo de visión y nos centramos en las asociaciones que preparan y visibilizan los actos de la Semana Santa de nuestra comunidad religiosa de Lleida formando parte de un Secretariado diocesano encargado de coordinar todas las iniciativas que se proponen para tal finalidad.

Agradezco el empeño de todos los cofrades que desarrollan su tarea año tras año. Merecen un reconocimiento expreso por parte de todos. Agradezco además el espíritu de colaboración en unificar los criterios y los actos programados para el futuro que expusieron los responsables de dichas asociaciones en la reunión convocada el pasado mes de octubre por los encargados del Secretariado con Montse Sánchez como directora y con Mn. Jaime Clusa como consiliario. Fue una sesión de trabajo muy provechosa y elogiada por todos los presentes. Seguía la línea del anterior encuentro (en el pasado mes de junio) en el que se valoró lo realizado durante la última Semana Santa. Participé como obispo en ambas sesiones y quedé muy satisfecho del grado de entendimiento que se mostraba por parte de todos. Es muy evangélico hablar con libertad, escuchar con respeto y buscar el bien común entre todos.

De esas reuniones mencionadas ya habéis tenido noticia en el FULL dominical de hace unas semanas. A mí me corresponde proponer una triple acción: animar a todos a formar parte de una de estas asociaciones, favorecer el trabajo de las directivas de la totalidad de las cofradías y orientar el camino para seguir a Jesucristo viviendo las celebraciones y admirando la participación en las representaciones populares. Todo esto ayuda a que cada uno, a su propio nivel, se cuestione su existencia cristiana y acepte con responsabilidad el modelo evangélico.

No podemos negar la importancia de la llamada religiosidad popular en nuestras comunidades. Mucho se ha estudiado y escrito sobre este fenómeno eclesial. El Directorio sobre esta realidad sociológica la define como la experiencia de la fe, pública y privada, pero explícitamente cristiana. Quienes viven fundamentalmente de esta manifestación religiosa necesitan el acompañamiento necesario de toda la comunidad. Ello permitirá encontrarse con Jesucristo. En la primera Exhortación Apostólica del papa Francisco *Evangelii Gaudium* se puede leer un conjunto de párrafos dedicados a subrayar la fuerza evangelizadora de la piedad popular; aparecen conceptos que ha desarrollado más veces a lo largo de su pontificado. Ojala aprendamos todos a valorar los caminos, tan diversos, por los que se vale Dios para que nadie se quede excluido de su presencia.

En esas reuniones del Secretariado se decidió organizar el pregón, preparar el cartel, pedir distintas colaboraciones y ayudas a todos los cofrades. Todavía falta tiempo pero ¡Sentíos todos invitados a participar! Con mi bendición y afecto +Salvador Giménez obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

En el títol d'aquest comentari faig servir una paraula molt àmplia que engloba tots els grups de catòlics que s'associen per aconseguir un mateix objectiu en la nostra societat, que es concreta en una formació religiosa permanent i una presència significativa en les activitats culturals que s'hi desenvolupen. La paraula associació comporta el treball i els desitjos dels seus membres que s'uneixen en grup perquè les tradicions catòliques perdurin amb el pas dels anys i els seus efectes siguin més coherents amb les paraules i els gestos de Jesucrist. Això mateix és el que hem après en les orientacions que l'Església ha proposat en les diferents etapes de la vida cristiana.

Parlem, concretament, de confraries, germandats, congregacions i altres grups de catòlics que es reuneixen habitualment per fer un millor seguiment de Jesucrist. No ens referim en aquest moment a institucions com parròquies, centres educatius, obres de congregacions religioses... que tenen una similar pretensió. Reduïm el camp de visió i ens centrem en les associacions que preparen i fan visibles els actes de la Setmana Santa de la nostra comunitat religiosa de Lleida i formen part d'un Secretariat diocesà encarregat de coordinar totes les iniciatives que es proposen per a tal finalitat.

Agraeixo el compromís persistent de tots els confreres que desenvolupen la seva tasca any rere any. Mereixen un clar reconeixement per part de tots. Agraeixo, a més, l'esperit de col·laboració per unificar els criteris i els actes programats per al futur, que van exposar els responsables d'aquestes associacions en la reunió convocada el mes d'octubre passat pels encarregats del Secretariat, amb Montse Sánchez com a directora i amb Mn. Jaime Clusa com a consiliari. Va ser una sessió de treball molt profitosa i elogiada per tots els presents. Seguia la línia de l'anterior trobada del passat mes de juny en què es va valorar el treball fet durant l'última Setmana Santa. Vaig participar com a bisbe en totes dues sessions i en vaig quedar molt satisfet pel grau d'entesa mostrada per part de tothom. És molt evangèlic parlar amb llibertat, escoltar amb respecte i buscar el bé comú entre tots.

D'aquestes reunions esmentades ja n'heu tingut notícia al FULL dominical de fa unes setmanes. A mi em correspon proposar una triple acció: animar tothom a formar part d'una d'aquestes associacions, afavorir el treball de les directives de totes les confraries i orientar el camí per seguir Jesucrist vivint les celebracions i admirant la participació en les representacions populars. Tot això ajuda perquè cadascú, al seu propi nivell, es qüestioni la seva vida cristiana i accepti el model evangèlic amb responsabilitat.

No podem negar la importància de l'anomenada religiositat popular en les nostres comunitats. S'ha estudiat i escrit a bastament sobre aquest fenomen eclesial. El Directori sobre aquesta realitat sociològica la defineix com l'experiència de la fe, pública i privada, però explícitament cristiana. Els qui viuen fonamentalment d'aquesta manifestació religiosa els cal l'acompanyament de tota la comunitat: això els permetrà trobar-se amb Jesucrist. A la primera Exhortació Apostòlica del papa Francesc *Evangelii Gaudium* es pot llegir un conjunt de paràgrafs dedicats a subratllar la força evangelitzadora de la pietat popular, on apareixen conceptes que ha desenvolupat més vegades al llarg del seu pontificat. Tant de bo aprenguem a valorar els camins, tan diversos, pels quals es val Déu perquè ningú quedi exclòs de la seva presència.

En aquestes reunions del Secretariat es va decidir organitzar el pregó, preparar el cartell, demanar diferents col·laboracions i ajudes a tots els confreres. Encara falta temps, però ¡Sentiu-vos-hi tots convidats a participar!

Amb la meva benedicció i afecte,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.